

VÅRA
SCHÄFER
HUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

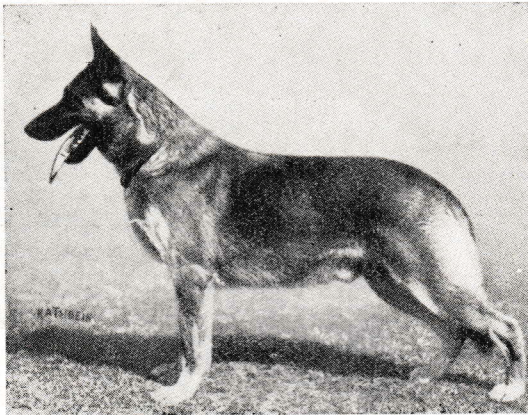
Rapita Rutsch (Rutsch) av Fjällsten, 446 EE, e. Ch. Harras av Barrsäter u. Champ. Topsy.
Äg. Fru Alice Svensson, Stockholm.

N:o 1
1936

INNEHÅLL:

Revisionsberättelse. — Från Göteborgshorisonten. — En prisbedömningsfråga. — Schäferhundsuppvisning i Gävle. — En sedelärande fabel. — Dressyrproblemets mysterium. — Avelsanskaffning med ackvisitör. — Från Kringelstaden. — Schäferhundsdressyr i Illinois. — Ett nytt hundhalsband. — Utställningar och bruksprov. — Klubbmeddelanden.

Utfodra Eder schäfer med Vitakalk

Är Ni mån om Eder hunds goda kondition skall Ni vänja honom vid en daglig tillsats av Vitakalk i utfodringen. Det är mycket lätt – hundsmaken uppskattar Vitakalk – och det kommer att vara till ovärderlig nytta för Eder hund.

Vitakalk förebygger bensjukdomar (rachitis), verkar stimulerande på vigören och främjar det allmänna välbefinnandet. För digivande tikar är det ovärderligt; det gör mjölken kalkrik och påverkar därigenom valparnas växt och tandbildning.

Vitakalk har rönt en utomordentlig uppskattning i kennelkretsar – ett stort antal champions ha regelbundet Vitakalk i dieten.

VITAKALK

vitalitetsbefrämjande tillsatsfoder

TEKNISKA FABRIKEN JOFUR

Box 468 - Stockholm

**Gör honom till vad Ni själv
önskar han skall bli,**

en hund av vilken Ni
kan fordra allt!

Utfodra honom därför med
Tengers Hundbröd

som ger
energi, uthållighet,
kraft och hälsa.

Begär det hos Eder handlare.

När Ni köper en hund

glöm ej att omedelbart

försäkra den i

**Skandinaviska
Kreatursförsäkrings-
bolaget**

Ersättning jämväl för jakthund, som
under jakt försvinner och ej
tillrättakommer!

Upplysningar genom bolagets ombud eller
direkt från huvudkontoret, Barnhusgatan 3,
Postfack 592, Stockholm 1. Tel. 10 21 64

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Årgång 13

Organ för
Svenska Schäferhundklubben
Ass. med S. K. K.

Ansv. utgivare: Sigfr. Sund
Red.: Ringvägen 110, 4 tr., Sthlm
Tel. 43 61 13

N:o 1, 1936

Revisionsberättelse

Med anledning av de påståenden och beskyllningar, som framkastats mot klubbens sekreterare och skattmästare angående nämnda funktionärers sätt att handhava klubbens ekonomiska förvaltning, beslöt klubbens styrelse att — för att en gång för alla avliva alla rykten och misstänklighöranden — hänskjuta klubbens räkenskaper och handlingar till granskning av revisor med Svenska Handelskam-

rens auktorisation. Revisionen verkställdes av auktoriserade revisorn Olof Brogren, som till måttstock vid sin granskning lade de skarpa normer, vilka kräves av större affärsföretag. Resultatet blev vad vi alla vetat, ehuru vi önskade officiell bekräftelse därpå: att klubbens räkenskaper befunno sig i god ordning och att de båda funktionerna fyllt alla anspråk, som rimligtvis kunnat ställas på dem.

Till Styrelsen för Svenska Schäferhundklubben.

Undertecknad, som av styrelsen för Svenska Schäferhundklubben anmodats att granska Svenska Schäferhundklubben Stockholmsavdelnings räkenskaper för år 1935 samt dess ekonomiska ställning den 31 december 1935, får häröver avgiva följande berättelse.

Resultatet av klubbens ekonomiska verksamhet under 1935 framgår av följande sammandrag av inkomster och utgifter.

Inkomster:

Medlemsavgifter: 264 st. à 6:— 1.584:—
43 » à 3:60 154:80
66 » à 3:30 217:80 1.956:60

Överskott från utställningar 733:81
» » tävlingar 57:64
2.748:05

Avgår:

Underskott å tidskriften 1.113:49
» » kursen 65:34 1.178:83 1.569:22

Utgifter:

Arvode åt sekreterare 354:—
Portokostnader 251:65
Kontorsmaterial och telefon 288:23
Sammanträdes kostnader (hyra, musik, annonser) 233:75
Priser 51:80
Hyra och diverse utgifter för sportstuga 225:—
Diverse kostnader 84:23 1.488:66

Överskott för året Kronor 80:56

Klubbens ställning den 31 december 1935 framgår av följande

BALANSRÄKNING.

Tillgångar:

Kassa 176:74
Postgiro 164:30
Innestående å Postsparbanken 602:—
» » Sparkassan i Göteborgs Bank
(Sportstugefonden) 438:66
Diverse Personer 127:50
Förlagsartiklar 9:50
Diverse inventarier 664:63
Kronor 2.183:33

Skulder:

Sportstugefonden 430:06
» ränta 8:60 438:66
Kapital vid årets början 1.664:11
Tillkommer årets överskott 80:56 1.744:67
Kronor 2.183:33

Ovanstående resultats- och balansräkningar äro upprättade i överensstämmelse med klubbens kassabok.

Räkenskaperna äro förda med ordning och reda och utgifterna äro behörigen verifierade.

Klubbens bokföring synes mig fylla de krav man kan ställa på räkenskaperna i en ideell förening av denna omfattning.

Rörande min granskning i övrigt ber jag att få framhålla följande. Jag har sökt att kontrollera inkomsterna för utställningar, tävlingar och kurser genom att jämföra dem med resp. deltagareantal. I avräkningarna för tävlingarna med underavdelningarna förekomma vissa smärre felaktigheter, vilka meddelats kassören för undersökning och eventuell rättelse.

Tidskriftens annonsinkomster ha kontrollerats. Bland klubbens utestående fordringar vid årsskiftet gäller ett belopp av Kr. 267:50 annonser för 1935. Detta belopp har ej bokförts så att det påverkat resultatet, varför under-

skottet för tidningen egentligen borde minskas med detta belopp.

Under rubriken Diverse Personer har såsom tillgång upptagits ett belopp av Kr. 127:50. Sammanlagda beloppet av de utestående fordringarna uppgå enligt närslutna bilaga till Kr. 552:50, varför tillgången synes vara försiktigt

värderad. Värdet av klubben tillhöriga inventarier undandraget sig mitt bedömande.

Stockholm den 6 mars 1936.

Olov Brogren

Av Stockholms Handelskammare
auktoriserad revisor.

Från Göteborgshorisonten

För tre år sedan startade några intresserade schäfervänner med polisman Arvid Saxling i spetsen en underavdelning av Svenska Schäferhundklubben i Göteborg. Föret i portgången var på grund av vissa orsaker ganska trögt, men f. n. har avdelningen över 100-talet medlemmar, varför man tryggt kan påstå, att densamma står på en fast och solid grund, detta tack vare föregående års goda arbetsiver och dito kamratanda, som nu härskar både inåt och utåt hos samtliga medlemmar.

Avdelningen har avhållit årsmöte och valt styrelse, som fått följande sammansättning: Ordf.: Polisman Erik Jakobsson, Gbg 8, omvald, V. ordf.: Chauffören Georg Karlsson, Gbg, Kassör: Direktören H. Andreasson, Mölnadal, Sekreterare: Chauffören Carl Eric Bohman, Box 24, Lerum, samt V. sekr.: Handlanden E. Johansson, Gbg 8. — Polisman Arvid Saxling och Handelsföreståndaren Herbert Thorén, vilka tillhört styrelsen såsom resp. sekreterare och skattmästare, ha på grund av bristande tid avböjt återval. Till revisorer för år 1936 ha valts Fru Magda Steén, Gbg, och Herr W. Fonteney, Gbg 8. Dessutom ha valts: Materialtillsyningsman: Förrådsbiträdet John Eriksson, Gbg; Pressombudsmän: Chauffören C.-E. Bohman och Handlanden G. Dahlgren, Gbg 8; Arbetsutskott: Herrar C. E. Bohman, Egon Thörnberg och Erik Jakobsson, samt till Festkommittéer: Herrar Arvid Saxling och Erik Jakobsson.

Avdelningen har haft nöjet emottaga tvenne ståtliga vandringspris, ett skänkt av Dir. Görne, Göteborgsposten samt ett skänkt av Direktör H. Andreasson, Mölnadal, vilket sistnämnda pris skall tillfalla förare av hund, som uppnått högsta poäng i figurant-arbete vid trenne olika tävlingar. Om prisen äga samtliga Schäferhundklubbens medlemmar tävla. Dessutom förfogar avdelningen över bl. a. ett ståtligt vandringspris skänkt av Polismännen E.

Jakobsson, A. Saxling och Sam. Seger. Detta pris skall för att bli ståend ägendom erövrast 5 ggr. F. n. innehava Ordningsman Egon Thörnberg, Sävedalen, och Handelsföreståndare Herbert Thorén, Sävedalen, resp. 2 och 1 inteckning i sistnämnda pris. Thörnberg är ägare till Grassie, SKKS 205 JJ, och Thorén till Rippo av Ringön, SKKS 1145 GG, med vilka hundar inteckningarna tagits.

Klubben har i Göteborg avhållit tvenne officiella skyddshundstävlingar med 34 hundar samt 4 serietävlingar (träningstävlingar) med 46 hundar, därunder 34 hundar och 12 tikar. Dessutom ha avhållits tvenne natttävlingar med 14 deltagare.

En utställning har likaledes avhållits i Göteborg på våren 1935, med icke mindre än ett 50-tal deltagare. Efter utställningens slut verkställde avdelningen med sina samtliga dresserade hundar en livligt besökt och uppskattad appell- och skyddshundsuppväsning.

Schäferhundklubben, som vill lära ägare av schäferhundar uppfostra sina fyrfota vänner så, att de bli till glädje och trevnad för både ägare och allmänhet, anordnar årligen dressyrkurser på dressyrfältet å Ringön, där klubben i dagarna uppfört ett nytt klubbhus, som skall bli en samlingsplats, där medlemmarna i all gemyt skola kunna träffas för att arbeta med sina hundar och byta tankar med varandra.

1935 har varit ett gott arbetsår och hoppas vi att år 1936 blir det föregående likt.

Göteborg i februari 1936.

Bom.

Det är med glädje vi konstatera den ordning och reda samt arbetsglädje, som är rådande i den goda Göteborgs-avdelningen.

Red.

En prisbedömningsfråga

Sign. har länge tänkt anmärka på prisdömarnas tendens att kåra årgamla schäfervalpar, som knappt hunnit halva vägen på sin utveckling, till segrare och t. o. m. utrusta dem med certifikat. På en utställning bör väl den segrande hanhunden såväl som tiken, om de belönas med certifikat, för övriga utställare och isynnerhet uppfödare kunna framstå såsom den eftersträfvansvärda idealbilden för rasen. Men hur skall detta vara möjligt, då det rör sig om en

knappt årgammal, halvfärdig individ av en ras, som når sin fulländning först på tredje levnadsåret? Jag tänker i första hand på förhållandena å SKK:s utställningar 1934 i Stockholm och Visby samt Svenska Schäferhundklubben utställning i Södertälje 1935.

Avelsrådet bör ingå till styrelsen med förslag om bestämda regler härför, så att någonting som ovanberörda för framtiden icke behöver förekomma.

Jhf.

Klubbens postgirokonto är 3187.

Deltag i klubbens utställningar och tävlingar.

Intressera andra schäferägare för klubbens verksamhet.

Protokoll från vårsammanträdet

Protokoll, hållet vid Svenska Schäferhundklubbens ordinarie vårsammanträde å restaurant Piperska Muren, Scheelegatan 14, lördagen den 7 mars 1936. Närvarande voro 39 röstberättigade medlemmar.

§ 1.

Sammanträdet öppnades av klubbens ordförande, redaktören Gunnar Müllern, som hälsade de närvarande hjärtligt välkomna.

§ 2.

Att jämte ordföranden justera dagens protokoll valdes ingenjören A. Bergström, Drottningholmsvägen 9, och maskinmästare C. E. Sjögren, Brännkyrkagatan 37.

§ 3.

Den avstyrelsen upprättade styrelseberättelsen för år 1935 upplästes av hr ordföranden, varefter densamma utan anmärkning lades till handlingarna.

§ 4.

Upplästes revisionsberättelsen, som upprättats av auktoriserade revisorn, Olov Brogren, vilken verkställt revideringen av klubbens räkenskaper för år 1935. I anledning av den upplästa revisionsberättelsen begärdes ordet av fiskhandlanden Hermansson, Liseberg, som uttryckte sin tillfredsställelse över styrelsens beslut att låta en sakkunnig person granska klubbens räkenskaper samt hemställde, att klubben skall bevilja styrelsen full och tacksam ansvarsfrihet för 1935 års förvaltning. Mötet beslutade i enlighet med hr Hermanssons förslag. Beslutet var enhälligt.

§ 5.

Sedan hr ordföranden redogjort för styrelsens åtgärder för återskaffandet av klubben en del tillhöriga inventarier, vandringspris och handlingar, beslöt mötet i enlighet med grosshandlanden Fuhrs förslag, att styrelsen skulle få fria händer för vidtagande av lämpliga åtgärder för återskaffandet av ifrågavarande; dock att frågans dragande inför domstol i yttersta nödfall skulle tillgripas.

§ 6.

Då ingenting vidare förekom, förklarades sammanträdet avslutat, varefter en gemytlig klubbafton med supé, sång, filmförevisning, prisutdelning, uppträdanden och dans begynte. Till supén hade icke mindre än 65 personer anmält sig.

Vid protokollet:
Sigfr. Sund.

Justeras:
G. Müllern
Ordförande.

A. Bergström.

Carl Edvin Sjögren.

TÄVLINGSavgifter: Styrelsen har bestämt, att följande tävlingsavgifter komma att utgå under år 1936: för ungdomsklass 6 kr., för öppen klass 8 kr., för segrareklass 10 kr. Dessa avgifter gälla för klubbens samtliga under året avhållna tävlingar oavsett ort, varest tävlingen avhålls.

Schäferhundsuppvisning i Gävle

Schäferhundvännerna i Gävletrakten ha länge varit intresserade av att få till stånd en ordnad organisation. För att påskynda dessa planer företogo sig den 19 januari 1936 några av klubbens medlemmar i Stockholm att, åtföljda av sina hundar, resa till Gävle och därstädes hålla en dressyruppvisning. Deltagarna voro sekreteraren i klubben S. Sund med Barrabas av Fjällsten, disponent A. Engström med champ. Ramonas Toy, maskinmästare C. E. Sjögren med champ. Fjällvargens Kickan samt undertecknad med Vaj Excelsior. Dessutom medföljde av eget intresse klubbens skattmästare, fabrikör E. Forsemann, med Tor av Fenrisulven, vilken senare, d. v. s. Tor, hade vissa faderliga förpliktelser att ombestyra däruppe.

Vid avfärden från Stockholm klockan 9 förmiddagen blåste friska vindar med tendens till snöstorm, men vid framkomsten till Gävle kl. 12 var det vackert väder med 10 graders kyla. Flera av Gävleortens schäfervänner med köpman Nils Lundqvist i spetsen mötte vid tåget. Vi tågade i samlad trupp till Strömvallen, där uppvisningen skulle hållas kl. 2. Här inträffade nu dagens enda intermezzo. Klockan hade hunnit bli 2.05 och publiken tillströmmade ganska livligt, så det såg verkligen förhoppningsfullt ut att inträdesavgifterna i möjligaste mån skulle komma att täcka de omkostnader, som den blivande Gävleavdelningen haft för vår resa. Plötsligt stegade en välklädd gentleman — han var nämligen klädd i långschal — fram och frågade om vi inte tänkte börja snart, ty i annat fall skulle han be att få tillbaka sin inträdesavgift. För att ej sätta hans gentlemannaegenskaper på för hårda prov och för att ej beröva den fattiga klubben 75 öre redan vid starten, satte vi genast igång.

Hundarna voro i god form och deras prestationer torde av allt att döma i hög grad ha intresserat åskådarna. Efter uppvisningen, som tog 1½ timme samt åsågs av c:a 100 personer, smakade det bra med mat och samtidigt »diskuterades hund» tills tiden för avresan kl. 6 började närma sig.

Klockan 9 på kvällen återkommo både förare och hundar i god kondition till Stockholm efter, som vi tro, en väl använd dag för vårt gemensamma intresse.

Stockholm i februari 1936.

A. Bergström.

Vad Gefle Dagblad sade om uppvisningen: »Gefle Sporhundklubb (?) hade i går anordnat uppvisning på Strömvallen av dresserade schäferhundar.

Kriminalkonstapel S. Sund, sekreterare i Schäferklubben i Stockholm, hälsade de närvarande välkomna och klargjorde därefter på ett trevligt och sympatiskt sätt, hur en vädresserad hund bör skicka sig för att vara såväl ägare som icke hundälskare till nöje och trevnad.

Han visade därefter en del praktisk tillämpning av verkställd dressyr, och betonade därvid, att på liknande sätt kunde vilken hund som helst fostras. Demonstrationsmaterialet utgjordes av fyra schäferhundar. Först visades en del lydnadsprov, men svårighetsgraden skärptes och slutligen visades en del riktiga cirkuskonster. Slutligen övergick herr Sund till att visa en del praktisk användning av schäfern som skydds- och polishund. Hundarna utförde sina uppgifter till allmän och hörbar belåtenhet. Man fick sannerligen besked om, att man svårligen skulle kunna komma undan en sådan fyrfota vaktare.» — — —

En sedelärande fabel

En person, vars vagga stått öster om Östersjön och som i likhet med så många andra anlönt till våra landamären, brukade stundom berätta följande sedelärande fabel. Någonstans i Ryssland bodde en rik, originell godsägare, som en dag till sig inbjöd traktens honoratiores, läkaren, stationsinspektoren, prästen, länsmannen m. fl. Det skulle bli middag, men, sade godsägaren, alla gästerna måste medföra var sin levande tupp. De infunno sig på godset på utsatt tid, och allesammans hade de med sig stora, kraftiga tuppar. Utom en av gästerna, som medförde en liten klen och eländig tupp. Godsägaren lät därefter släppa in alla tupparna på en gång i ett rum och ställde sig att beskåda vad som skulle ske.

De stora starka tupparna körde genast ihop i ett vildsint slagsmål. Fjädrarna röko och blodet flöt. Den lilla, klena tuppen flög emellertid upp på ett skåp, där han satt och bidade sin tid. Snart hade de flesta tupparna kämpat livet av varandra; blott två mäktare ännu att strida matt. Då flög den lilla ynkliga tuppen ned från sitt skåp, och lätt som aldrig det kunde han hacka ihjäl de båda ännu stridande. Det lilla tuppeländet stod som obestridd segerherre, men icke genom sitt mod och sin styrka, utan genom sin feghet och sin list.

Det förefaller som om man på sina håll levat efter denna sederlärande fabel. Man har sökt tussa ihop de olika kennelsammanslutningarna mot varandra i förhoppning om att de skulle kämpa varandra till döds. Sedan skulle tuppkräket vinna segerns lön. — Men han har räknat fel. De stridande ha inställt fejden. Och nu får han sitta i splendid isolation på toppen av sitt skåp. Där kan han sitta.

Dressyrproblemets mysterium

Å Albert Bonniers förlag har som bekant utgivits tvenne publikationer, en betitlad: »Jag och min hund» och en annan med »Hundägarens fick-kalender» på titelbladet. Bägge böckerna ha författats av den kände hundspecialisten Eric Sandstedt, som på ett lättbegripligt sätt redogör för hur man bör gå tillväga vid hundens uppfostran.

Förövrigt hänvisas till antons i denna tidskrift.

För att de icke initierade medlemmarna skola få ett begrepp om huru en hund skall föras publiceras här nedan några bilder med kortfattad text om vad desamma föreställa. Som sagt tillvägagångssättet vid inlärandet återfinnes i ovannämnda böcker.

1) I lina vid förarens sida intaga hunden korrekt sittande ställning. Lägga märke till hundens uppmärksamhet på föraren. Frambenen lodrätt ställda. Kopplet hänger löst och ledigt från förarens vänstra hand.

2) Linförlighet. I vilken marschhastighet som helst skall hunden alltid vara i jämnhöjd med förarens vänstra ben. Kopplet hänger löst och ledigt.

3) Korrekt sitt okopplad. Hunden undrar nu vad nästa övning skall bli. Inte verkar denna hund på något sätt ledsen inte, nej han är lysten på arbetsuppgifter.

4) Fritt följ. Övningen utföres lika med under linförlighet. Öva tillräckligt länge i koppel, ty annars blir det dåligt resultat. Obs. hundens uppmärksamhet.

5) Vid avlämnande av apporten kan hunden antingen sitta framför ägaren eller vid sidan »Fot». Tuggning och lek med apporten är ett fel.

6) Perfekt helomvändning. Vid helomvändning stryker hunden tätt efter förarens högra sida bakom dennes rygg och fram på den vänstra för att väl där genast intaga korrekt sittande ställning.

1) Hunden sättes på spåret. Låt hunden inte ha förbråttom. Låt honom tillräckligt länge insupa fotvittringen vid uppskräpet för intrycket därav skall vara hela spårsträckan ut.

2) Hunden har kommenderats sitt och föraren har avlägsnat sig från honom. För hur lång stund? Ja det kan dröja ganska länge. Så mycket roligare när husse äntligen kommer. Men han måste snällt vänta tills ny order gives.

3) Särskilt vid utställningar är det nödvändigt att hunden kan övningen »Stå, stanna kvar». Den här bilden visar hunden stående på avstånd från ägaren.

4) Denna bild visar hunden platsliggande på avstånd från ägaren. Övningen är synnerligen viktig och användes med fördel vid ett flertal olika tillfällen.

5) Skallgivning. Denna övning användes inte för att stärka hundens lungor som många tror. Hunden tager till att skälla, när han vid olika tillfällen skall fästa ägarens uppmärksamhet på något för honom anmärkningsvärt.

Avelsanskaffning med ackvisitör

För något mer än ett år sedan antog mitt hundintresse en mera utvecklad form, i det jag inköpte en hund, givetvis en schäfer. Liksom alla hundägarenoviser hade jag svårt att välja, ty jag hade beslutat mig för att »ska det vara, så ska det vara». Efter att en längre tid hava studerat diverse annonser och hundar bestämde jag mig slutligen för en hund från en kennel, som alla auktoriteter berömt. Priset talade också för, att det borde vara något extra i hundväg. Säljaren påvisade, att hundens farfar var »den mest kända avelshunden», och att dennes avkommor voro de enda hundar, som hade någon chans vid en ev. utställning, o. s. v.

Belåten över min fina hund med tillhörande finfina stamtavla började jag faktiskt se ned på alla andra schäferhundar, som enligt mitt förmenande ej kunde härstamma från samma »fina farfar» som min. Så skulle det bli en utställning. Döm om min förvåning, då jag i programmet fann, att 70 à 80 % av de till nära 100-talet uppgående deltagande hundarna voro fallna efter samma fina avelshund som min. Nå jag tänkte, »man lär så länge man lever». Undan för undan så har jag kommit mer och mer in i de förhållanden som varit rådande, och de hava varit häpnadsväckande, särskilt med tanke på Schäferhundklubbens stadgar, som bl. a. säger, att »klubben skall verka

för rasens förbättring och framåtskridande». Kan det verkligen vara ändamålsenligt att bygga en hel ras på snart sagt *en* hund?

Faktum tycks hava varit, att alla tikägare endast låtit para sina hundar med denna berömda stjärna, emedan de annars ej haft någon förhoppning att få sina valpar sålda, eller att få något för dem. När man kommit så långt i detta resonemang, inställer sig givetvis den frågan: »Bli den berömda avelshundens avkommor så särdeles utmärkande för det bästa hos rasen, att det är befogat att låta den vara så allhärskande på avelsområdet?». Svaret härpå överlåter jag åt mera initierade fackmän än jag, men vill jag blott, i händelse svaret skulle bliva nekande, framställa en förfrågan, huruvida det inte ligger inom Schäferhundsklubbens verksamhetsområde att bedriva litet upplysning just i den så viktiga avelsfrågan. Ligger det inte nära till hands, att just klubben skulle kunna råda sina medlemmar i denna fråga? Utställningarna böra ju givetvis kunna giva någon klarhet i frågan, men hava inte utställningarna under de senaste åren varit litet ensidiga, just beroende av det ovan berörda?

Nu vill jag emellertid komma till denna artikels kärna, och det är: »Bedrives verkligen avelsanskaffning med ackvisitörer?» Anledningen till att jag uppställer denna fråga är följande:

Mitt allt mera stigande hundintresse tog sig för några dagar sedan uttryck i anskaffandet av en tik. Detta dels emedan min fru ville hava en »egen hund», dels emedan jag tyckte det skulle vara intressant att bedriva en liten avel. D. v. s. att låta tiken få valpar någon instaka gång och icke efter varje löptid såsom en del uppfödare göra. Alltnog fann jag efter något sökande en tik, som hade en lämplig stamtavla i förhållande till min hund. Tiken var visserligen närmare två år, men detta betraktar jag enbart

såsom en fördel, då det visade sig, att hon mycket snabbt anpassade sig efter de nya förhållandena.

Igår var jag ute och promenerade med mitt nyförvärv, då en för mig obekant herre kom fram och tilltalade mig. Han frågade nästan genast rakt på sak »om tiken löpte, och om hon skulle paras». Jag svarade nekande på båda frågorna. Han meddelade då med en vänskaplig hemlighetsfullhet, att jag skulle vända mig till en Herr X., då den tiden kom, ty hans hund var den allena saliggörande avelshunden. Jag meddelade då kort och gott, att jag var tämligen initierad i schäferförhållandena. Den obekante klappade då vänskapligt tiken på huvudet och passade samtidigt på att kasta en blick på halsbandets namnbricka.

Väl hemkommen hade jag glömt hela episoden, vilket den obekante emellertid ej tycktes hava gjort. Frampå kvällskvisten ringde mig nämligen en herre och presenterade sig som Herr X. Han undrade, om jag ej skulle låta para min tik vid nästa lämpliga tidpunkt. Jag meddelade, att jag ännu ej bestämt mig härför, och att jag i så fall hade en hund själv, som jag tänkte använda.

Herr X. anförde då, att detta vore synnerligen olämpligt, emedan jag då ej skulle hava stora utsikter få valparna sålda, ty sade han endast valpar från hans hund voro nu gångbara i marknaden. Jag meddelade i något ilsken ton, att jag ej hade för avsikt bygga någon affärsrörelse på mina hundar, samt att jag vore synnerligen tacksam slippa hans råd.

Nu frågas: »Är detta en rådande praxis, eller var det ett unikt fall?» I händelse övriga medlemmar hava råkat ut för något liknande, anser jag, att detta borde meddelas klubben, och att klubben borde ingripa mot sådana förhållanden. Är det för övrigt för mycket begärt, att klubben söker bringa avelsfrågan i ett lämpligare läge?

»Kiki».

Från Kringelstaden

Klubbens underavdelning i Södertälje bedriver en livlig föreningsverksamhet. Där förekomma träningsävlingar, tävlingar och utställningar m. m. sådant. Allt efter bästa mönster. Men så har avdelningen en utmärkt sportstuga och härliga träningsmarker däromkring, där medlemmarna ha möjlighet till träning och där de kunna samlas för att göra det trevligt för varandra.

Under år 1935 anordnade klubben en dressyrkurs, ledd av herr B. Thorberg, som är gammal i gamet. För närvarande pågår en dressyrkurs, som räknar icke mindre än fjorton deltagare. Ledare för denna är avdelningens värderade ordförande, Calle Nygren, som kan konsterna att hålla det hela flytande, en icke så föraktfull konst förresten.

Den 12 december 1935 hade undertecknad, som i sällskap med några hundvänner från Ekens rest till Kringelstaden, det stora nöjet att bevista en klubbfest ute vid sportstugan, där fru Nygren ordnat en utomordentligt

härlig supé till ett billigt pris. Ett fyrtiotal glada klubbmedlemmar hade samlats till denna kamratfest, som sedan förlöpte under den bästa tänkbara stämning och under sång och glam till långt in på småtimmarna. Vi Stockholmare kommo inte hem till vårt förrän vid 8-tiden påföljande dag, vilket torde vara ett bevis på, att vi hade det väldigt roligt.

Klubbens sekreterare, kriminalkonstapel Sund, fick vid festen tillfälle att avliva en del rykten, som kommit i omlopp och som utsprits i argt syfte av »oliktänkande», nämligen, att klubbstyrelsen företrädde ett visst politiskt parti. Detta påstående, som måste falla på sin egen orimlighet, hade tydligen här fallit i god jord, vilket väl även varit meningen. Så mycket kunde man konstatera, att den illasinnade ryktessmidaren skadat sig mest själv genom sitt handlingssätt. Nu råkar den »herren» vara känd från föregående bravader i samma genre, varför det hela måste tagas mindre allvarligt.

Dressyr-koppel
Dressyr-linor
Dressyr-halsband
Apportbockar m. m. i stor sortering

Widforss

HAMNGATAN 26
Tel. 10 12 34

STOC

Schäferhundsdressyr i Illinois

Statspolisen i Illinois har en mängd schäferhundar i kampen mot samhällets fiender. Här nedan skildras ett litet spaningsprov på melodien »På blomsterklädd kulle satt Hjalmar och kvad.»

Det finns i Amerika massor av boys,
och nästan de käckaste ä'
poliserna uppe uti Illinois,
som kämpa mot brottets armé.
För alla förbrytare fängelse stundar,
ty på deras spår sättas massor av hundar,
och vägen den går ifrån frihet och sol
till Sing-Sing och till den elektriska stol.

Men ännu dock gingo banditer på rov,
och därför beslöt man en dag
att sätta polisernas hundar på prov
för att kunna ta nya tag.
Man tog en förbrytare fram ut ur cellen.
Han skickades ut i den kolmörka kvällen.
Ett kortare försprång han givetvis får,
och så släppas hundarna uti hans spår.

Den stackars förbrytaren kände sig arm.
Han sprang i den regniga natt
för att uti kylan behålla sig varm.
Polisen blott höjde ett skratt:
»Ja, spring du, så mycket du orkar, för hundan!
En samhällets fiende slipper ej undan.
Vi skulle förmoda att flykten är täft,
när byxbenet sitter i hundarnas käft!»

Så släpper man kopplet, men illa det går.
Förbrytaren synes ej mer,
ty regnet har utplånat flyktingens spår,
och aldrig de hittades mer.
Det kan icke någon förvåna, om hopen
utav kriminalmän var tämligen snopen,
Den enda egentliga trösten var den,
att hundarna småningom kommo igen.

Men viljen I veta, vem brottslingen var,
som så ifrån rättvisan flytt?
En gång Mister Wilson hans namn varit har,
men nu har han efternamn bytt.
Vem vet, om hans brottsliga gärning skall stoppas,
men hundarnas ägare gå dock och hoppas
att åter få se honom krypa till kojs
i cellen, som väntar uti Illinois.

Eskil.

Glöm ej att lösa årskortet 1936!

Är Ni icke så bliv medlem av Svenska Schäferhundklubben!

Widforss

GÖTGATAN 24
Tel. 43 31 18

HOLM

Vita Kalk
Canisolja
Kennelbiff
Tengers och Spratts hundbröd

Världens vackraste schäferhund

Det ringde på redaktionstelefonen. Det är i juletider; frid på jorden och till människorna ett gott behag: alltså svara vi så föga irriterat som möjligt:

— Hallå.

— Hallå... Jo, jag har kommit till Sverige nu, säger en mansröst på bruten tysk-svenska.

— Jaha. Det var ju roligt att höra. Välkommen.

— Tack så mycket.

— Men vem är det som kommit?

— Det är ju jag, naturligtvis.

— Jo, det förstå vi. Men vem är jag då. Min herre glömde visst att presentera sig.

— Ach so. Jag är den berömda Francardi.

— Jaså, god dag hr Francardi. Vad förskaffar oss den äran?

Vi ha naturligtvis ingen aning om vem hr Francardi är, och ännu mindre ana vi vad denne hr Francardi kan önska av Svenska Schäferhundklubbens pigga och vakna tidskrift. Men eftersom han själv presenterar sig som berömd, vilja vi inte avslöja vår bristande allmänbildning utan låtsas känna honom. Han fortsätter:

— Jag är universalkonstnär.

— Jaså, det var ju trevligt. Vad gör en universalkonstnär? Och vad kan han vilja tidskriften »Våra Schäferhundar»?

— En universalkonstnär macht alles. Han kan allting. Jag är världens snabbaste förklädnadskonstnär, utbrytarkung, trollkarl, konstskytt, sångare, fiolspelare och steppdansör. Var icke redaktörn på min föreställning på Auditorium?... Så synd. Det beklagar jag verkligen.

— Det gör jag numera också. Men vad har allt detta med tidningen »Våra Schäferhundar» att skaffa

— Vänta nu, hr redaktör. Icke så otålig. Mitt ärende har i allra högsta grad med eder värda tidning att skaffa. Jag är nämligen ägare av världens vackraste schäferhund. Den är ett underverk, världens åttonde underverk. Hr redaktör, ni måste verkligen komma och se på hunden. Och så kanske skriva en liten intervju med hr Francardi.

— Det var intressant att höra, betydligt intressantare än om konstskyttet och steppdansen. Vem är denna underbara hund, som kommer som sänd från skyarna till detta fattiga land, fallen efter? Har hr Francardi stamtavlan i närheten?

Men Francardi har ingen stamtavla på världens erkänt vackraste schäferhund. Han kunde icke heller uppgiva namnen på hundens lyckliga fader och moder, visste ej heller kennelnamnet och kunde icke ens säga när hunden var född. Han gjorde gällande, att han, som en längre

tid vistats i Sovjetunionen och där framträtt som universalkonstnär under turnéer, fått hunden som hedersgåva av chefen för ryska arméns dressyranstalt för sjukvårds- och rapporthundar. På fråga om hunden någon gång varit utställd och blivit sakkunnigt bedömd svarade hr Francardi, att hunden varit utställd i Reval och där »erhållit medalj». Men han kunde icke uppgiva prisdomarens namn.

Vi stämde möte med hr Francardi för att få se »världens vackraste schäferhund», det åttonde underverket. Vi hade uppriktigt sagt efter den här ovan återgivna upptakten väntat att få se något fruktansvärt, men på den punkten blevo vi besvikna. Hunden, som löd namnet »Zorro», var ganska snygg, men den framvisade en rad brister, som gjorde att på en svensk utställning skulle den aldrig komma till högre än till andra pris i öppen klass. Den hade svag rygg, dåliga vinklar och svagt bröstdjup. Dessutom en ansats till överbett. Men huvudet var charmant vackert.

Hr Francardi gav även en uppvisning av hundens dressyrkunsaker. Det var det enklast tänkbara. Han kunde apportera sin husses handske, gick skapligt »fot», men var orolig vid platsliggning. Sakstövning hade hunden en svag aning om, men det var långt till säkerhet och precision. Vid inkallning brast åtskilligt; hr Francardi måste blåsa upprepade signaler på sin visselpipa, innan den lystrade. Hundens »språk» var ryska.

Om det nu förhåller sig så som hr Francardi påstod, att det var en av ryska arméns skickligaste hundar, så måste det bestämt vara illa ställt med dressyrskickligheten i Ryssland. »Zorro» var som en svag skugga av våra svenska hundar. Men om en Axel Brandt, Mårten, »Boston», »Hund-Anders», Carl Edvin Sjögren eller någon annan av våra skickliga dressyrspecialister skulle fått hand om honom lite tidigare, så hade det nog kunnat bli en bra hund.

Anledningen till att vi kostat så här mycket utrymme på hr Francardi i vår dyrbara tidning är den, att vi vilja varna medlemmarna av vår klubb för att låta avla med hans hund »Zorro». Det föreföll oss nämligen som om det var i avelsärenden hr Francardi var ute, när han satte sig i förbindelse med oss. Det är ingen bra hund, men heller ingen direkt dålig hund, och det finnes ingen anledning varför svenska pengar skulle vandra över till hr Francardis fickor mot mer än tvivelaktigt utbyte. Ty till att förbättra den svenska schäferhundsaveln duger icke »Zorro», som icke blott saknar stamtavla utan även synes ha en minst sagt dunkel härkomst. För sådana hundar har den ädla hundaveln ingen som helst användning.

Utställningar och bruksprov

Utställningar:

Svenska Kennelklubben kommer att under år 1936 avhålla följande utställningar: Malmö den 9—10 maj; Stockholm den 6—7 juni; Visby den 12 juli; Sundsvall den 26 juli; Karlstad den 9 augusti; Göteborg den 24—25 oktober.

Svenska Schäferhundklubben: I Södertälje 3 maj och i Stockholm 12—13 september;

Svenska Terrierklubben: i Borås 23—24 maj.

Bruksprov:

Svenska Schäferhundklubben: Skyddshundstävling: i Södertälje 5 april; i Göteborg 26 april; i Stockholm 21 maj; i Stockholm 6 september; i Göteborg 20 september samt i Södertälje 25 oktober; Spår- och rapporthundstävlingar: i Stockholm 17 maj och 30 augusti;

FSSSH: Skyddshundstävling: i Stockholm 24 maj samt Spår- och rapporthundstävling i Stockholm 21 maj.

Svenska Skyddshundklubben: Skydds-, spår- och rapporthundstävlingar: i Göteborg 24 maj och 4 oktober.

En träningsmarsch till Västberga

Förtjusande vacker såg söndagen den tjugotredje februari ut att bli. Snön föll lätt och mjukt, varför man hade anledning hoppas, att huvudstadsbon skulle få tillfälle att i fulla drag få njuta av en verklig vinterdag. Män och kvinnor i alla åldrar sågs vandra utåt »tullarna» med full skidutrustning. Undertecknad som vid halv niotiden vaknat och genom fönstret betraktade folklivet på Götgatan, fick då se en hel »armé» av schäfrar, som åtföljde sina »mat-tar» och »hussar» vandrando söderut, således i riktning mot Skanstullsbron och jag tänkte »Gås de» eller vad var manne å färde? Saken måste undersökas. I all hast ordnade jag den påbörjade toaletten, varpå jag i sällskap med min schäferhund snart befann mig vid Skanstull, där ett tjugofemtal av eleverna vid Svenska Schäferhundklub-bens dressyrkurs med dess ledare i spetsen samlats, för, som det sades mig, terrängmarsch till klubbens sportstuga vid Västberga, där de skulle genomgå appellövningar i det fria, vilket säkerligen är lika viktigt som övningar inom ridhusets fyra väggar.

Klockan började närma sig halvtio, då kursledaren, hr Sund, gav order om marschens anträdande med uppkopp-lade hundar. Men långt in i Årstaskogen hunno vi emeller-tid inte, förrän »excersisen» började med halter och plats-liggande m. m. sådant. Helt plötsligt hördes ledarens kommando: »koppla loss varannan hund och låt dem springa fritt!» Hur skall det här avlöpa, tänkte jag. Är det möjligt att ha så många hundar lösa tillsammans på en gång, utan att riskera slagsmål? Men det hela avlöpte utan störande intermezzon. Inget »gruff» hördes till. Ett nytt kommando ekade i skogen. »Kalla in hundarna!» Även denna befallning åtlöydes med precision. Utmärkt —! Återigen en ny befallning: »Släpp alla hundar lösa och låt dem leka med varandra!» Sagt och gjort. Tänk — ett tjugofemtal schäfrar i den mest vansinniga lek. Vilken tjusning! Vi fröjdades med våra hundar och märkte inte, att vår ledare vandrade av vägen och rakt ut i geografien med oss. Det blev en ansträngande marsch och snart började en skär, vacker rodnad synas på våra damers kinder. Detta utan att anlita parfymeriernas mångskif-tande preparat! Färden blev ansträngande. För under-tecknad, som är smärt och smidig och som har den verk-liga formen, gick det nog ann, men för dem som hade en något väl tilltagen kroppshyddas att dragas med, var det inte allt för lätt att vada i meterdjup snö.

Hur det var kommo vi ut från skogen fram till ett järnvägsspår, som just leder fram till vår hemtrevliga sportstuga. Snart skymtade våra träningsmarker i hori-sonen. Om någon timme skulle vi säkert vara framme vid målet, fru Ellen Hermanssons alltid så trevligt dukade kaffebord. Mycket riktigt »ramlade» vi om en stund ned vid kaffebordet som om ingenting hänt. Aldrig hade jag förr känt, att kaffe smakat så gott. Men fröjden blev inte så lång, ty nu hördes stugfogdens manande stämma. Han åskade ljud. Kommenderade uppbrott och så bar det ut i det fria, varefter hr Hermansson med fart och kläm satte igång med en appellövning, som man sällan skådat och som man sent skall glömma. Hermansson var bra!

Jag kan i detta sammanhang inte underlåta att uttala min beundran över de stora framsteg, som kursdeltagarna gjort med sina hundar på den korta tid kursen pågått. Men sådant resultat uppnås, då hundmaterialet är gott och förarna äro uppmärksamma och arbetsvilliga.

Meningen med Svenska Schäferhundklubbens dressyr-

kurser är ju, som bekant, att lära ägarna, huru de skola gå tillväga vid hundens uppfostran, så att de sedan på egen hand skola kunna fortsätta sina fyrfota vänners ut-bildning. — På återseende!

Stockholm i februari.

Uno Friberg.

Ett och annat

I tidskriften »Hemkultur», januarihäftet, skriver sign. »Pablo» under rubriken: »Hundar i hem» om schäfer-hundarna bl. a.:

»Skaffar man sig trots allt en hund, så skall man snart finna att man i den fått en kamrat av bästa slag. Det var någon, jag tror Fredrik den Store, som på sin döds-bädd sade: »Tag hit min hund, så jag får se ett ärligt ansikte innan jag dör.» Det var lika mycket ett erkän-nande åt hunden som ett underbetyg åt människorna.

Här kanske någon kommer med en invändning och hänvisar till de tyvärr ganska talrika tidningsnotiserna om lömska och bitska hundar, framförallt schäfrar, som under senare år gjort ohägn och satt hela schäferrasen i vanrykte. Ja, det är ett tråkigt kapitel, men det är inte schäfers fel, det är människans. Schäfern blev modehund, det blev stor efterfrågan på den, samvetslösa och okunniga uppfödare lade an på så många och stora kullar som möjligt utan tanke på annat än att få fram så många och stora kullar som möjligt. Rasen blev degenererad. Men en god, verkligt god schäfer är allttjämt bland det bästa man kan komma över i hundväg.»

Sign. »Pablo» har sagt ett sanningens ord. Vi ha allt-jämt gott om oansvarigt folk, som syssla med schäfer-hundavel. Många människor handla i rent oförstånd. Men så finnes personer, som borde känna till hundavel och för alldel även vilja göra gällande, att de sitta inne med erforderlig kunskap om avelsproblemets mysterier, men det oaktat t. o. m. låta para syskon etc. Hur skall det bli, om detta inavlande får fortgå ostört?

Ny underavdelning i Gävle

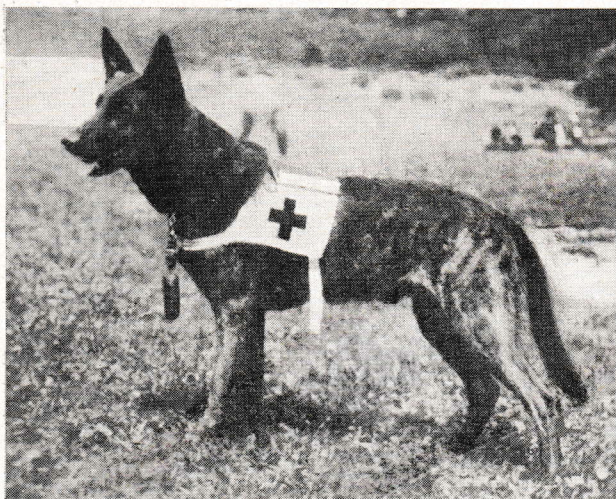
En ny underavdelning har bildats i Gävle av några in-tresserade schäferhundvänner på orten. Avdelningens namn är: »Svenska Schäferhundklubbens underavdelning i Gefle med omnejd», som vid starten räknar icke mindre en 26 medlemmar. I spetsen för avdelningen stå herrar Nils Lundqvist, Tierp, ordf., G. Ahrnberg, sekreterare, och Eric Holmström, skattmästare.

Samtidigt som vi hälsa »hundvännerna» i Gefle hjärtligt välkomna i vår krets, uttala vi den förhoppningen, att av-delningen alltid kommer att arbeta ideellt för höjandet av schäferrasen och spridande av upplysning bland hundägare om huru dessa skola sköta sina hundar. Den, som ställer sig i spetsen för en dylik förening, åtager sig ett stort ansvar ocs pådrager sig ett oerhört arbete, som kanske mången gång blir synnerligen otacksamt. Men kärleken till våra hundar överskyler allt.

Hjärtligt välkomna!

Utställningsdiplom

..Så fort styrelsen kommer i besittning av de redan i höstas utskrivna utställningsdiplomen, som omhändertagits av veterinären I. Carlin, skola desamma översändas till resp. ägare.

Ulven av Barrsäter, 411 FF, skydds-, sjukvårds- och draghund med armécert., 1:a pris ökl. å utställning. Fru Anna Lydner, Sthlm

Ett schäferdåd

I tidningen Uppsala av den 15/2 1936 var införd en så lydande artikel:

Ett schäferdåd inrapporteras till tidn. Upsala från Nästen, det stora skogskomplexet väster om Upsala. Denna gång rör det sig icke om överfall på människor, utan om en rådjursjakt, som slutade med att schäfern, som var i sällskap med en stövare, efter en vild hetsjakt lyckades upphinna rådjuret, som sedan slets i bitar av de båda bestarna.

Det har sagts att schäfern icke jagar, men ovanstående vittnar som synes om motsatsen. För övrigt kan omnämnas, att en person i förra veckan blev i tillfälle att bevittna, hur som en schäfer drev räv under fullt skall.

Dessa okynneshundar göra en enorm skada på det vilda i markerna. Hundägare, som äro ute och åker skidor eller promenerar och har sina hundar med sig, måste ovillkorligen tänka på, att ha dessa kopplade. Jakt-rättsinnehavare och jaktvårdare, som lägga ned både tid och pengar, för att skydda det vilda, ha rätt att fordra detta. Nästen är en mycket omtyckt skid- och promenadterräng, men det är också en mark, som kanske mer än någon annan är utsatt för lösa hundars härjningar.

Nu äro vi där igen. Nu har den otäcka schäfern varit framme. Tänk så hjärtskriande och så sant sedan. Nu har emellertid utrönt, att hela historien om schäferns framfart är helt uppdiktad av en person i Upsala. Denne person, som är jägare, hade själv ej sett den i tidningen omnämnda »rådjursjakten», utan hört det berättas av en jaktkamrat, som i sin tur hört det berättas av en annan person, som naturligtvis heller ingenting sett!

Även om beskyllningen mot schäferhunden i detta fall liksom så ofta annars visar sig vara fullkomligt grundlösa, utgör dock detta intermezzo ytterligare en maning till oss alla schäferhundägare att ständigt aktgiva på vårt uppträdande, så att inga som helst befogade anmärkingar kunna göras. Tidigare hörde

liknande angrepp mot schäferhundarna till ordningen för dagen. På senare tiden ha de blivit allt mer och mer tunnsådda. Detta visar, att den propaganda och det upplysningsarbete, som klubben vinnlägger sig om bland hundägare och allmänheten icke varit utan frukter. Det gäller alltså för oss att fortsätta på den inslagna vägen.

Ett nytt hundhalsband

De hittills i handeln förekommande hundhalsbanden hava ju som bekant bestått av tre olika slag nämligen de stumt sittande, de s. k. stryphalsbanden och slutligen nabbhalsbanden. Att man inte kan dressera en hund med de förstnämnda är ju känt. Stryphalsbandet är trots sitt tråkiga namn det ända riktiga n. b. om det skötes rätt. Endast vid de fall, då hunden är riktigt besvärlig, måste man använda sig av det sistnämnda slaget, nämligen nabbhalsbandet och då endast vid dressyrlektionerna.

Ett halsband av all-roundslag har hittills inte uppfunnits, men kommer inom den närmaste tiden i marknaden, och ett mycket elegant sådant med en hel del finesser. Sålunda är det försett med en kombinerad adressplåt och hållare för skattemärket. Fastnitningen av skattemärket är ju en besvärlig sak och man kan ju inte heller påstå, att ett hundhalsband blir så särskilt vackert med en mängd olika bleckplåtar pånitade mer eller mindre elegant för att inte tala om att själva halsbandet blir alldeles fördärvat av spikhål. Obehaget är nu försvunnet, ty på ett ögonblick är ombytet gjort.

Den viktigaste förändringen är dock, att halsbandet automatiskt utlöser sig efter åtdragning. Om halsbandet alltså skötes rätt, slipper man hädanefter gå och se mer eller mindre strypta hundar. Den som känner det allra minsta till dressyrens grundsatser vet ju, att hunden vid sin ägares sida skall känna sig lös och ledig, även om han råkar vara uppkopplad. Först då finner hunden trevnad vid sin ägares sida. Det nya halsbandet bidrager på sitt sätt därtill. Det gamla ringsystemet är å detta halsband utbytt mot en rullanordning, som förhindrar halsbandets slitning vid åtdragning.

Skulle nu hunden vara alltför bångstyrig av sig kan man i ovannämnda halsband inmontera en nabbanordning. Denna har det goda med sig, att hunden på intet sätt märker några dabbar, förrän han uppför sig på ett sätt, som gör det nödvändigt för ägaren att rätta honom i samma ögonblick verka nabbarna irriterande. Hunden rättas och märker snart hur han skall uppföra sig. Så snart trycket vid dragningen i kopplet upphört äro nabbarna åter försvunna och hunden slipper därigenom onödigt länge känna obehaget av desamma. När hunden blivit färdigdresserad är nabbanordningen med ett enkelt handgrepp borttagbart och halsbandet tjänstgör åter som ett vanligt halsband.

Uppfinnare av detta verkligt trevliga och effektiva halsband är Eric Sandstedt Stockholm.

Draghundstävling

Svenska Draghundsklubben har efter årsskiftet haft tävlingar i Stockholm, Umeå, Östersund, Sollefteå och Luleå med rätt livligt deltagande, och avslutar säsongen med en internationell distanstävling i Jämtlands fjälltrakter (Storlien).

Tävlingen i Stockholm, som gick den 23 febr., var den första kraftmätningen mellan klubbens Stockholmsmedlemmar. Järvafälten var platsen för striden mellan de 23 spannen. Två av de tävlande ekipagen voro flerspann, då övriga enbet. De raser, som voro representerade i spannen, voro schäfer, grönländs, norrländsk spets, samojed, grand danois, strävårig vorsteh, rottweiler och boxer. Schäfern var som vanligt starkast och framgångsrikast representerad. Ett flertal intresserade officerare voro närvarande bland den till ett par hundra personer uppgående publiken, däribland Svenska Draghundklubbens ordförande General Gösta Lilliehöök och överste Fahlström.

Starten, som skedde kl. 11,15 f. m., och målet voro belägna nere på Ulriksdals Kapplopningsbana. Innan starten gick, ägde vägning rum av hundarna kl. 10,30. Det största intresset väckte ing. Aspegrens Alaskaspann, bestående av 6 schäfrar och 3 grönländshundar. På grund av sin storlek fick spannet rätt svårt att klara sig på den del av banan, som gick genom skog. Banan var 2 mil för de första klasserna och 1 mil för nybörjarklassen. Tvåmilsbanan gick upp till Järfälla och tillbaka, enmilsbanan vände vid Kista.

Det enda störande i den trevliga tävlingen var, att de sex sist startande ekipagen fingo något försämrade tider, då de av flera anledningar körde mer eller mindre fel.

I de olika klasserna fingo vinnarna följande tider: Klass D. Specialklass, minst 3 hundar, alla raser, 20 km. Här segrade köpman N. Lundqvist, Tierp, med sitt spann bestående av 3 schäfrar, (Tre Sängs Fox, Molly, Tessie). Tid 2 tim. 17 min. 0,5 sek. Alaskaspannet hade tiden 2 tim. 55 min. 25 sek.

Klass C. Bruksklass för schäfer och nordisk spets (norrländsk spets, grönländ, samojed) 20 km. 1. Kickan av Snöån, samojed, ägare och förare ing. U. v. Segebaden, Säter. Tid 1.32,13.

Klass B. Sportklass, alla raser, 20 km. 1. Vilja, strävårig vorsteh, ägare och förare herr H. Larsson, Borlänge. Tid 1.32,39.

Klass A. Nybörjarklass, alla raser, 10 km.

Damer: 1. Solnadals Pascha, rottweiler, ägare och förare fröken Gerd Heuman, Sthlm. Tid 1.21,12.

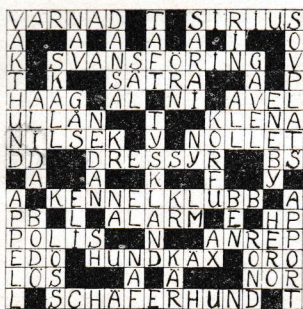
Oldboys: 1. Priffé, schäfer, ägare och förare herr E. Leander, Sthlm. Tid 1.08,33.

Seniorer: 1. Fjällvargens Rinty, schäfer, ägare och förare löjtnant G. Stenberg, Sthlm. Tid 1.06,38.

Efter tävlingarna förrättades prisutdelning av överste Fahlström.

G. Ekstedt.

Glöm ej att
insända års-
avgiften
Kr. 6:—
till klubben

Upptäd
alltid hän-
synsfullt
med Eder
hund

Sig. 1488 H. H. vann Korsordssakstövningen och har nu att avhämta »Nobellpriset», som även sändes per post, om namn och adress uppgives.

Red.

Rapita Rutsch av Fjærsten död

När budskapet, att Rutsch gått till de sällare jaktmarkerna, nådde mig, var det med en viss beklämning, jag mottog detta.

Bland oss tävlingsförare, jag tror att de flesta äro ense med mig, var Rutsch och hans förarinna, Fru Alice Svensson, väl kända och ingåvo alltid respekt, när de stälde upp till tävling.

Rutsch, en av våra bästa skyddshundar, var vid sin död endast 5½ år gammal

Med tanke på det arbete och det intresse i övrigt, som fru Svensson nedlagt inom hundsporten, beklaga vi djupt Rutschs så tidiga död.

Carl Edvin Sjögren.

Vi instämna till alla delar i ovanstående och uttrycka vårt djupa deltagande. Den som i större omfattning sysslat med hunddressyr vet kanske bättre än mången annan vad det vill säga att helt plötsligt förlora en så god tävlingskamrat, som Rutsch var. Rutschs bild återfinnes på denna tidnings första sida.

Red.

Nya importbestämmelser

Det har, såsom tidigare känt, varit synnerligen kostsamt och besvärligt att importera hundar från Tyskland, då flera månaders karantänvistelse erfordrats. Nu har emellertid Kungl. Medicinalstyrelsen tillkännagivit, att hundar numera kunna importeras från Tyskland med undantag för Ostpreussen och Schlesien, utan att de måste genomgå karantän. Det fordras dock, liksom tidigare, medicinalstyrelsens skriftliga medgivande, och vid ansökan bör intyg från kvalificerad person bifogas om att importen är önskvärd, och att djuret ifråga är av den beskaffenhet, att det kan komma den svenska hundaveln tillgodo.

Smuggel

Om schäfern som samhällsvaktare, som sjukvårdssoldat eller som blindförare ha vi många gånger hört. Men det torde vara mindre bekant, att han på senaste tid även uppträtt som smugglare, ett mer lönande än samhällsgagnande näringsfång.

I Tyskland härskar för närvarande ett mycket strängt förbud på att utföra valuta. Det är så strängt, att till och med en vanlig resenär vid utresa ur Tyskland icke får medföra mer än tio mark i landets mynt. Självklart är det åtskilliga affärsmän, som genom dessa stränga påbud blivit lidande i sina importaffärer. För dem är det nämligen omöjligt att göra upp en affär utomlands annat än med statens tillstånd.

Det är detta, som gjort att schäferhunden kommit i tjänst hos smugglare. Den långa landgränsen mot Frankrike och Holland är svår att bevaka, och detta begagna sig smugglarna av. Man har kommit på ett smugglarband, som hade ett ganska stort antal dresserade rapportschäfrar till sitt förfogande. Dessa hundar skickades över gränsen, försedda med en väska innehållande tyska sedlar. Trafiken hade ostraffat pågått ganska länge, innan myndigheterna upptäckte den. Med begagnande av terrängen och snabbt som tanken sköto hundarna genom gränstrakterna, medförande sina dyrbara bördor.

Svenska Kennelklubbens ordinarie vårsammanträde äger rum lördagen den 18 april.

Champ. Roy av Barrsäter och Vargamors Bissbi döda

Champion Roy av Barrsäter har avlivats. Roy var landets första och förnämsta rapporthundschampion, som även uppnått förnämliga resultat på tävlingsbanan såsom skyddshund. Han var en liten trevlig och snäll hund, som säkert varit till stor glädje för sin ägare, herr Axel Larsson, som med Roy flitigt deltagit i klubbens tävlingar.

En av våra mera kända avelstikar, Vargamors Bissbi, har avlidit. Bissbi segrade å den 1:a Nordiska utställningen. Dessutom har hon erövrat ett flertal pris å olika utställningar.

Klubbmeddelanden

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS STYRELSE: Redaktör Gunnar Müllern, ordförande, tel. 53 98 24, Avdelningschef Helge Scholander, vice ordförande tel. Storängen 61, Kriminalkonstapel Sigfr. Sund, Sekreterare, tel. 43 61 13, Fröken A. G. Sellman, vice sekreterare, Styrningsgatan 18, 2 tr., tel. 60 80 04, Fabrikör Erik Forsemann, Skattmästare, tel. 21 45 99, Lästmakaregatan 10, 4 tr. *Övriga ledamöter:* Fotograf Uno Friberg, Klubbmästare, tel. 40 49 32, Disponent Åke Engström, tel. 61 39 33, Disponent Torsten Ahlström, Ingeniör Gunnar Ekstedt, Kursinspektör, tel. 33 55 75, Kapten Hans Edman, tel. 50 35 20 samt Kamrer Eric Sandstedt, tel. 61 44 70.

AVELSRÅDET: Avdelningschef H. Scholander, ordf., tel. Storängen 61, Målarmästare Carl Nygren, Södertälje, tel. 18 95, Fröken A. G. Sellman, tel. 60 80 04, och Kriminalkonstapel Sigfr. Sund. Medlemmar, som önska upplysningar eller råd i avelsfrågor, böra skriftligen sätta sig i förbindelse med avelsrådet under klubbens adress.

På förekommen anledning meddelas härmed, att Svenska Schäferhundklubben är associerad med Svenska Kennelklubben, vilket framgår av nedanstående protokollsutdrag. Som synes är associationen helt återknuten, och det finnes skäl påpeka att numera förbindelsen mellan Svenska Schäferhundklubben och den stora moderorganisationen är den allra bästa. Från vår sida kommer allt att göras för att den även för framtiden kommer att så förbli.

UTDRAG ur protokoll från sammanträde med Svenska Kennelklubbens styrelse onsdagen den 22 januari 1936:

»§ 23. Föredrogs skrivelse av den 24 november 1935 från Svenska Schäferhundklubben jämte bifogade avskrift av protokoll från ordinarie höstsammanträde med klubben samma dag. I skrivelsen hemställdes om återknytande av den association som genom SKK:s styrelses beslut den 21 november 1935 för tillfället avbrutits.

Sedan Kamrer Harald W. Pettersson, vilken vid ovan nämnda sammanträde fungerat såsom ordförande, lämnat styrelsen en redogörelse för den nuvarande situationen inom Schäferhundklubben samt hemställt om bifall till den gjorda framställningen beslöt styrelsen att återknyta associationen med Svenska Schäferhundklubben såsom den är företrädd enligt ovan nämnda protokoll av den 24 november.»

Enligt meddelande från Svenska Kennelklubben har champ. Segerbos Graff, 346 BB, och Lord vom Wittenberge, 415 FF, avförts ur SKK:s avelshundsregister.

Medlemmarna uppmanas att vid val av avelshund eller vid köp av hundar eller valpar endast gynna personer, som äro medlemmar i Svenska Schäferhundklubben.

Styrelsen framför härmed sitt hjärtliga tack till herr och fru Hermansson för det oegennyttiga arbete, som de nedlagt för medlemmarnas gemensamma trevnad vid klubbens sportstuga vid Västberga.

Frispår:

Enligt meddelande från Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden kommer förslag att framläggas inför SKK:s styrelse om att ändra bestämmelserna i provningsordn. för skydds- och spårhundar så att linspår skall tillämpas i stället för frispår, varför klubbens medlemmar uppmanas att träna sina hundar i enlighet härmed.

Enligt meddelande från Norsk Schäferhundsklub kommer den 3:e Nordiska schäferhundsutställningen att avhållas i Oslo i sept. eller oktober 1936. Den Norska klubben förväntar ett livligt deltagande från Sverige. ...

Innehavare av klubbens Förediplom: Målarmästare Gottfrid Axné, Herr A. W. Larsson, Stockholm, Butiks-föreståndare Herbert Thorén, Sävedalen, och Chaufför Carl Erik Bohman, Lerum.

Bestämmelserna för erhållande av klubbens *förediplom* har ändrats såtillvida, att förare, som före år 1935 deltagit i officiell tävling med schäferhund i öppen eller segrareklass, äger rätt att mot erläggande av fastställd avgift kronor 5 lösa sådant diplom. Ansökan härom ställes till styrelsen, som kommer att å sammanträde behandla varje sådan ansökan.

Varje förare, som fyller nämnda fordringar, bör rekvirera förediplomet.

Medlemmar, som med sina hundar ämna deltaga i klubbens skyddshundstävling i Södertälje den 5 april 1936, skola anmäla detta till expeditionen senast den 2 april och samtidigt insända stadgad anmälningsavgift.

För medlemmar i Stockholm med omnejd kommer bussresa till tävlingsplatsen att ordnas. Bussen kommer att avgå från Norra Bantorget klockan 6.45 fm. Uppsamlingsplatser: Norra Bantorget, Södermalmstorg, Ringvägen vid Götgatan samt Hornstull,

De, som ämna deltaga i klubbens utställning i Södertälje söndagen den 3 maj 1936, skola från expeditionen rekvirera anmälningsblanketter, som, åtföljda av stadgad anmälningsavgift kronor 6 i ungdoms-, 8 i öppen- och 10 i segrare-, brukshunds-, avels- och uppfödareklass, skola vara klubben tillhanda senast åtta dagar före utställningsdagen.

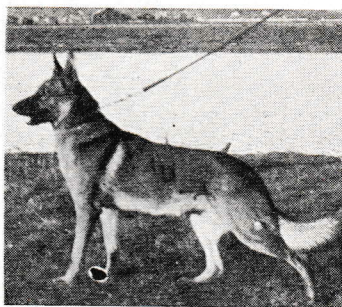
Hund, som icke fyllt 18 månader, skall ha undergått veterinärbesiktning någon av dagarna den 29 april och 2 maj.

Utställningsplats blir Södertälje Folkpark. Inmönstringen av hundarna begynner kl. 8 och prisbedömningen kl. 9 fm.

För deltagare från Stockholm kommer buss att avgå till utställningsplatsen i Södertälje. Anmäl deltagandet i bussfärden till expeditionen i god tid och helst skriftligt.

För bussfärden gäller samma bestämmelser, som angivits för skyddsdundstävlingen.

Vid val av avelshund gynna endast klubbens medlemmar.

Till avelstjänst:

Schäferhunden Storgårdens Sacco, SKKS 955 J.J., 7 st. 1:a pris, därav 2 i segrareklass och certifikat samt 3 hederspris, efter Engelska imp. Defender of Picardy, u. Dina av Nyborg. Nedärver: Elegant exteriör med god resning, lugnt och trevligt temperament. (Humant arvode).

Efter Sacco, u. Mona av Ringön, e. Lord v. Wittenberge, u. champ. Jana av Ringön, finnas valpar till salu. Pris: 75:— kr.

Arvid Saxling
Göteborg 8. Tel. 21333.

Importerade schäferhunden

Olav (Blitz) von der Starrenburg SKKS 529 KK, SZ 463752, som under år 1935 erhållit 8 st. 1:a pris, därav 2 i segrareklass och certifikat samt hederspris (Sthlm och Gbg), står till avelstjänst för lämpliga tikar. Olav är uttagen av den kände schäferspecialisten D:r Roesebeck och således ingen tillfällighetsprodukt.

Valpar efter Olav finnas eller kunna påtingas. Även modern många 1:a pris, jämväl 1:a pris i segrareklass.

Hänvändelse till ägaren

KARL J. HÖGLUND
Vargön. Tel. V. Tunhem 9.

En facktidskrift

kastas icke i papperskorgen efter genomläsandet såsom i regeln sker med andra tidningar, utan förvaras och genomläses även senare. I en facktidskrift genomläses även annonserna. Värdet av en annons är därför avsevärt större i fackpressen än i dagspressen. Alla erfarna och omdömesgilla annonsörer erkänna detta. Annonsera därför i Svenska Schäferhundklubbens tidskrift »Våra Schäferhundar».

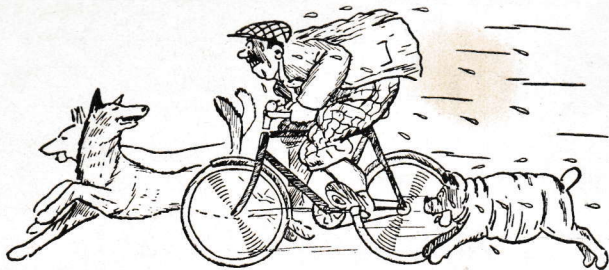
Gör Edra inköp

av priser i

Guldsmedsaffären

UPPLANDSGATAN 14

Medl. av Kennelfören. erhålla proc.

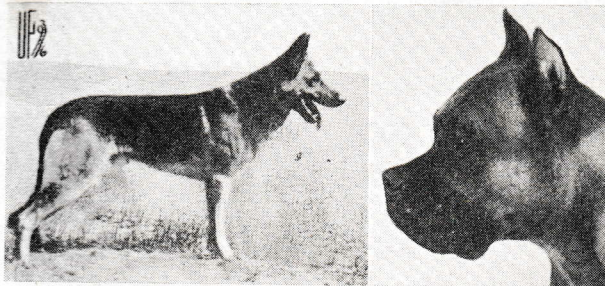

Får Eder hund motion?

Cykelmotion är nyttigt för såväl ägare som hund

Köp cykeln hos **Axel Hellgren**

Skånegatan 87 - Tel. 41 27 92

UNO FRIBERGS ATELJE. Tel. 404932

Låt fotografera Eder hund hos Uno Friberg, som genom sina kynologiska kunskaper blivit landets erkänt skickligaste hundfotograf. Porträtt-Ateljén hålles öppen vard. 9-6, sönd. 1-5. — Damfriseringen hålles öppen vard. 9-7, lörd. 9-8. Fru R. Friberg. GÖTGATAN 97

Vår erfarenhet samt stora sortering i

Hundartiklar

skall giva förtroende vid Edra inköp
hos

BORGS
JAKT & FISKE

Klara N. Kyrkog. 26. T. 201532 (v. Kungsg.)

RESTAURANT *Bacchi Wapen*

Järntorgsgatan 61, Stockholm

God mat. Billiga priser.

Restauranten är en av Stockholms äldsta och den enda, som bibehållit sitt ursprungliga utseende.

Stamlocus för hundvänner.

Piperska Muren

(mitt emot Rådhuset)

Lunch fr. kr. 1: 75

Middag „ „ 2: 25

Supé „ „ 2: —

D A N S:

Måndag

Torsdag

Festvåningar för större och mindre beställningar, kongresser, sammanträden upp till 300 personer.

Musik.

Märken Medaljer Plaketter

Skisser och kostnadsförslag fritt på begäran

ALOIS RITTER

Tunnelg. 23, Stockholm. Tel. 11 09 06

Gynna tidskriftens annonsörer

Champion Ramonas Toy

S.K.K.S. 10 HH.

fallen efter Champion Segerbos Graff undan Monahells Tussan står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Närmare upplysningar lämnas av ägaren

Å. ENGSTRÖM

tel. 61 39 33

Appelldressyr, Rumssnygghet, Sätt att kommendera, Råd, Hundslagsmål, Förgiftningar, Läkemedel, Sjukdomar, Löpning, Mask, Öronens skötsel, Förslag till hundnamn äro några av de många artiklarna i

HUNDÄGARENS FICK-KALENDER

— *oumbärlig för varje hundägare!*

Kr. 2. —

I bokhandeln

BONNIERS

Pris Kr. 1: 25